

HOROLEZECKÝ

ODDÍL

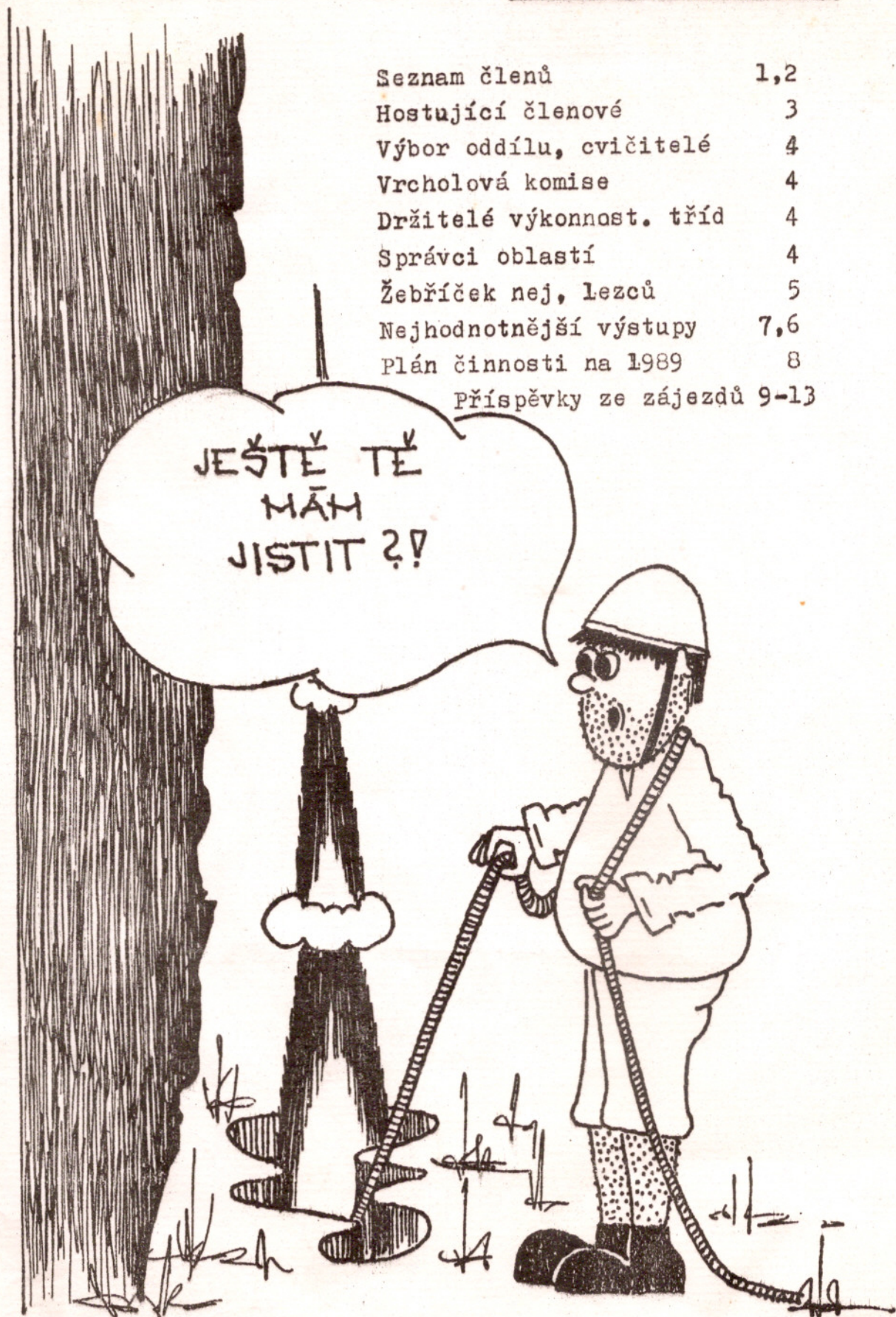
TURNOV

1988

OBSAH

ROČENKY:

Seznam členů	1,2
Hostující členové	3
Výbor oddílu, cvičitelé	4
Vrcholová komise	4
Držitelé výkonnost. tříd	4
Správci oblastí	4
Žebříček nej, lezců	5
Nejhodnotnější výstupy	7,6
Plán činnosti na 1989	8
Příspěvky ze zájezdů	9-13

ČLENSKÁ ZÁKLADNA K 31.12.1988

1. Bakeš Miroslav	1947	Sedmihorky, Doubravice 72
2. Bukvic Ivan	1961	Turnov, LM 1607
3. Čihulka Jiří	1930	Turnov, Nad Perchtou 1278
4. Dědek Miroslav	1944	Turnov, LM 1527
5. Dlouhý Pavel	1966	Turnov, Sportovní 1544
6. Dvořák Vlastimil	1956	Přepeře 242
7. Fibrich František	1954	Turnov, Sobotecká 467
8. Franc Vlastimil	1961	Příšovice 59
9. Franců Vladimír	1960	Turnov, Na kamenci 834
10. Hájek Jaroslav	1956	Liberec, Na bídě 566
11. Haleš Jaroslav	1932	Turnov, Brigádnická 1412
12. Haleš Jaroslav	1970	Turnov, Brigádnická 1412
13. Haleš Vladimír	1930	Turnov, Švermova 850
14. Hnát Zdeněk ing.	1938	Jablonec n.N., Zd. Nejedlého 2
15. Hnátová Zdeňka	1943	Jablonec n.N., Zd. Nejedlého 2
16. Horák Jiří	1969	Hr. Skála 51, Doubravice
17. Hořčíčka Jiří	1959	Turnov, 5.května 1358
18. Hořčíčka Josef	1959	Turnov, 5.května 1358
19. Hořínek Stanislav ing.	1932	Turnov, Bezručova 1669
20. Hořínková Anna	1938	Turnov, Bezručova 1669
21. Hudská Libuše MUDr.	1957	Turnov, Nejedlého 957
22. Hudský Čestmír ing.	1957	Turnov, Nejedlého 957
23. Hybner Pavel	1953	Semily, Textilní 544
24. Janák Karel	1938	Turnov, 5.května 1773
25. Janků Jaroslav	1926	Přepeře, Nad Potůčkem 106
26. Ječný Bedřich	1962	Všeň 129
27. Ječný Josef	1963	Všeň 110
28. Jeníček Jindřich ing.	1956	Liberec, Kominická 601
29. Kněbort Josef	1956	Mírová p.K., Prackov 19

22162 (6.1)
510 (32011)
Pošta Semily 46346

tel
22360

sm.č. 54265

30. Krátký František	1972	Turnov, Hruštica 1686
31. Krejčí Luboš	1957	Turnov, LM 1611
32. Kuták Milan ing.	1950	Turnov, Šolcova 852
33. Louda František	1943	Turnov, 5.května 1584
34. Maier Josef	1961	Vrchlabí, Dukelská 1318
35. Mánek Břetislav	1934	Tatobity 160 51253
36. Mánek Petr	1946	Praha 7, Veverkova 7 17000
37. Mazánek Rostislav	1960	Jablonec n.N., Rabasova 8
38. Melíšek Vladislav	1934	Turnov. Bezručova 1655
39. Moňok Ota	1958	Praha 4, Jordana Jovkova 3262
40. Porš Jiří	1959	Turnov, 5.května 468 22578
41. Růžička Břetislav	1940	Lázně Běláhrad 17
42. Rympler Miroslav	1951	Turnov, Ohrazenice 198
43. Svoboda Stanislav	1971	Turnov, Fučíkova 1679
44. Svoboda Tomáš	1963	Turnov, A.Chlumové 1538
45. Šonský Jiří	1944	Turnov, Bezručova 1398
46. Šťastný Petr	1965	Tatobity 74
47. Tluchoř Roman ing.	1958	Žel.Brod, Na vápence 812
48. Tomek Vladimír	1951	Turnov, LM 1600
49. Trenčan Ladislav	1958	Svijanský Újezd 87
50. Vegner Jan	1956	Turnov, Malý Rohozec 42 21977
51. Verich Pavel	1956	Turnov, Rokycanova 1382 21331
52. Wiener Jan	1969	Turnov, Jiráskova 1580
53. Wiener Zdeněk	1933	Turnov, Jiráskova 1580
54. Záhora Zdeněk	1939	Turnov, 28.října 561
55. Zídek Ivo ing.	1950	Hr.Králové, Hradecká 411
56. Žák Vojtěch ing.	1951	Turnov, Fučíkova 1366
57. Živná Eva	1955	Turnov, Ohrazenice 226
58. Živný Jiří	1949	Turnov, Ohrazenice 226

HOSTUJÍCÍ

1. Brožek David	Turnov, ROH 1540
2. Flanderka Tomáš	Turnov, Daliměřice 260
3. Franců Jiří	Turnov, Leninova 214
4. Janáková Hana	Turnov, 5.května 1773
5. Klečka Vladislav MUDr.	Turnov, Výšinka 576
6. Lebeda Jaromír	Turnov, Komenského 1719
7. Nalezenec Vladimír	Turnov, Alej legionářů 896
8. Mečíř Miloslav MUDr.	Praha 6, 5.května 42
9. Švehla Václav MUDr.	Liberec, Nad školou 1388
10. Sedláček Karel	Turnov, Rokycanova 1757
11. Šorejs Milan	Turnov, Fučíkova 1630

Posilovna v Sokolovně je pro nás vyhrazena každé úterý a čtvrtek od 19 do 20 hodin. Přijďte si zlepšit kondici.

VÝBOR ODDÍLU

Předseda - Pavel Verich
Hospodář, jednatel - Čestmír Hudský
Pokladník, matrikář, PVP - Luboš Krejčí
Metodik - Vladimír Tomek
členové - Vladimír Haleš, Josef Kněbort
správce chaty - František Fibrich

CVIČITELE ODDÍLU

I. třídy - J. Janků
III. třídy - L. Trenčan, J. Kněbort, Č. Hudský, V. Tomek
IV. třídy - L. Krejčí

Zástupci ve vrcholové komisi Český ráj

Vojtěch Žák, Zdeněk Wiener, Ivan Bukvic

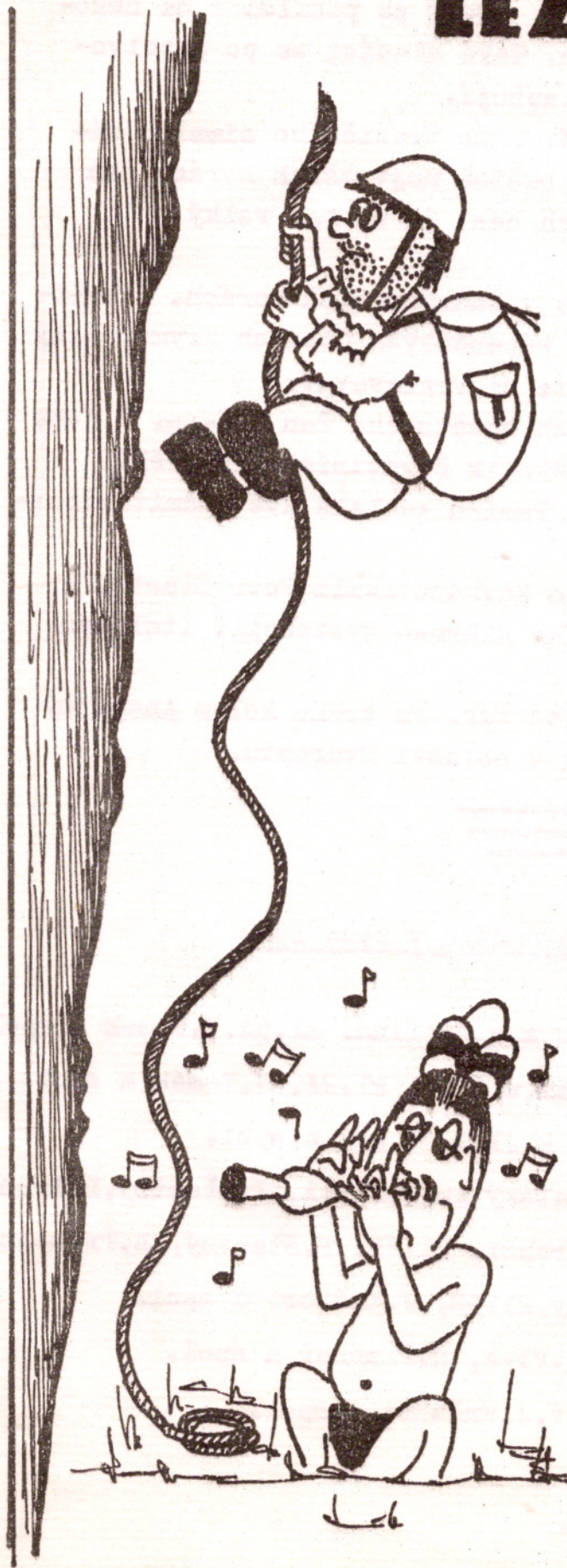
Správci oblastí z našeho oddílu

Kapelník	- J. Wiener, J. Haleš ml.
Vysoké kolo	- P. Verich
Pleskoty	- J. Kněbort
Skalany	- V. Haleš
Kacanovy	- B. Ječný, J. Ječný
Pohoř	- F. Fibrich
Bory	- V. Dvořák

Držitelé výkonnostních tříd

I. VT - V. Tomek
II. VT - L. Krejčí, I. Bukvic, V. Haleš, Č. Hudský, J. Janků
III. VT - L. Trenčan, J. Šonský, M. Bakeš, J. Kněbort, M. Dědek
IV. VT - R. Tluchoř

ŽEBŘÍČEK NEJLEPŠÍCH LEZCŮ 1988

1. I. Bukvič	1835 b.
2. J. Kněbort	1259 b.
3. J. Halaš jun.	979 b.
4. S. Hořínek	783 b.
5. T. Flanderka	770 b.
6. V. Tomek	706 b.
7. R. Tlučhoř	660 b.
8. J. Šonský	529 b.
9. A. Hořínková	512 b.
10. J. Maier	512 b.
11. J. Wiener	510 b.
12. T. Svoboda	447 b.
13. J. Živný	300 b.
14. D. Brožek	278 b.
15. J. Jeníček	250 b.
16. P. Šťastný	244 b.
17. F. Krátký	226 b.
18. S. Svoboda	225 b.
19. L. Trenčan	220 b.
20. E. Živná	100 b.

Jak jsme letos sportovali

Je vidět, že se lezecká úroveň oddílu proti minulým hubeným letům opět postupně zvyšuje. Na písku nejvíc bodují Tomáš Flanderka a hlavně Ivan Bukvic, který se podílel i na několika prvovýstupech ve Skaláku. Také mladíci se po absolvování nováčkovského výcviku zlepšují.

V Tatrách je to stále slabé. Mimo tradičního zimního zájezdu starších páků, lezlo v našich nejvyšších horách jen osm borců. Pouze 42 vylezených cest je na tak velký oddíl opravdu málo.

Snad nejvíc se letos dařilo v zahraničních horách. V květnu si zalezl Pepa Kněbort na vápencových útesech Krymu. Celý zájezd prý neměl chybu. Nechte si vypravovat.

Jarda Hájek působil v horách sovětského Ťan - Šanu. V jeho severní části vystoupil na několik čtyřtisícových vršků.

Úspěšné expedice, která na Pamíru zdolala dvě sedmitisícovky se zúčastnil Vláda Tomek.

V západní části centrálního Kavkazu lezli Petr Šťastný a Láda Trenčan. Kromě tradičního Elbrusu vystoupili Italským kuloárem na Nakru.

Nejdál se letos podíval Vojta Žák. Po treku kolem Anapurny vylezl na krásný Island Peak v oblasti Everestu.

Nejhodnotnější výstupy členů oddílu v roce 1988

Pamír -Pik Korženěvské 7.105m, c.Cetlina, kl.5A, V.Tomek a spol.

Pik Vorobljova 5.695m, z jihu, kl.2A, V.Tomek a spol.

Himaláj-Island Peak 6.189m, kl.III, V.Žák a spol.

Kavkaz -Nakra Tau 4.451m, Italský kul., kl.4A, P.Šťastný, L.Trenčan

Elbrus 5.642m, záp.vrchol, kl.2B, P.Šťastný, L.Trenčan

Krym -Faros, středem stěny, kl.5B, J.Kněbort a spol.

Tatry -Česká veža, K-479, kl.VI-A, R.Tluchoř a spol.

Ošarpance, K-669, kl.V, J.Kněbort a spol.

Písek	-Panteon-Trenažér, kl. VIII	T. Flanderka a spol.
	Jízda králů, kl. IX	"
	Výlet mezi lidmi, kl. IX	"
Ostrov	-Přepadlý blok, Vlastova hr., kl. VIIIb	"
	Ostrovská st, Strach v hrsti, kl. IX	"
Schmilka	-Teufelsturm, Teilseite, kl. VIIIa	"
	Rauschenstein, Gondakante, VIIIa	"
	Lolaturm, SW wand direkt, VIIIb	I. Bukvic a spol.
	Lolakante, VIIIa	"
	Muschelkopf, Südseite, VIIIb	"
Rathen	-Höllenhund, Violette Versch., VIIIa	"
Oybin	-Zuckerhutt, Pamex 80, VIIIa	"

- Výčet našich letošních úspěchů v zahraničních horách je opravdu velký. Smutné je, že oddíl může, vzhledem ke svému nízkému finančnímu rozpočtu, přispět účastníkům zájezdů pouze symbolickou částkou.

K získání, prodloužení nebo zvýšení výkonnostních tříd se nám počítají pouze výstupy ve Vysokých Tatrách. Těžko však můžeme jezdit lézt do Tater, když k tomu nemáme vyhovující finanční podmínky. Asi stokoruna na člena za rok (v oddíle kopané je to dvacetkrát tolik) dá sotva na jednu jízdenku z Turnova do Smokovce.

Nemůžeme se potom divit, že naši členové odcházejí do horolezeckých oddílů, v nichž je finanční podpora sportovní činnosti značně větší.

V září jsme písemně žádali o zvýšení rozpočtu na příští rok. Doufejme, že se k nám naše mateřská jednota zachová lépe než v minulých letech.

- Možnost vyjádřit se k činnosti oddílu pomocí anketního lístku (viz. loňská ročenka) využili pouze 4 (slovy čtyři) naši členové. Jejich připomínky byly projednány na únorové schůzi.

Plán činnosti na rok 1989

17. 19. 2 YETI

- leden - zimní výcvik v Krkonoších (vedoucí Verich)
- únor - nácvik lezení v ledopádu u Hrubého Rohozce (Tomek)
- duben - oddílový zájezd do Tater (V.Haleš)
- květen - výcvik v jištění v Klokočí (cvičitelé)
 - účast na horolezeckém srazu ADRŠPAŠSKÉ JARO
- červen - zájezd do pískovcových oblastí NDR (Flanderka)
- červenec - zájezd mladých do V.Tater (Tomek)
- srpen - zájezd na Kavkaz (?) (Trenčan, Šťastný)
- září - účast na Festivalu horolezeckých filmů v Teplicích
 - zájezd do nepískovcových oblastí (Kněbort)
- říjen - oddílové poslední slanění (Dědek)
 - zájezd na cvičné terény
- prosinec - vánoční sraz ve Skaláku

Průběžně lezení v různých terénech ČSSR, brigády na oddílové chatě v Sedmihorkách, pomoc TJ při udržování tělovýchovných zařízení, aktivní účast na otvírání a zavírání Skaláku, údržba skal podle pokynů správců oblastí. V soutěži "Vzorný oddíl" budeme usilovat o získání Zlaté plakety ČSTV.

Bližší informace vždy předem ve vývěsce nebo na oddílových schůzích. (Každý první čtvrtek v měsíci v rest. Na Výšince.)

-
- Horolezecké časopisy si můžete objednat na těchto adresách:
HORY - Ivan Boháček, Wilhema Piecka 67/5, 136 00 Praha 3
HOTEJI - Marie Skopalová, Sabinova 2, 616 00 Brno

Nabízíme vám několik příspěvků od lidí, kteří se zúčastnili zahraničních zájezdů. Věříme, že prominete neprofesionální úroveň článků.

KRYMSKÉ VÁPNO

(Pepa Kněbort)

Ve druhé polovině května pořádal horo-spolek Tesly Žižkov výpravu do SSSR na Krym. Uvítal jsem možnost zúčastnit se této cesty, jejímž cílem byly vápencové stěny při pobřeží jižního Krymu.

Krymské hory se táhnou v délce 200 kilometrů a vrcholí kopcem Roman-Kaš, vysokým 1.545 metrů. Lezecky zajímavé stěny se vypínají již nedaleko Jalty a pokračují asi třicet kilometrů západním směrem. Výška stěn se pohybuje od několika desítek do 800 metrů, většinou však kolem 350 m. Objektivním nebezpečím je nepevnost a lámavost skal. Stěny pevnější a kompaktnější jsou zpravidla velmi těžké. Problémy jsou také s orientací, protože dosud neexistuje žádný lezecký průvodce. Výběr cest jsme prováděli jediné ve spolupráci s našimi krymskými kamarády. Zajištění cest (skoby, nýty) bývá většinou nedostatečné. Šestistupňová klasifikace je dost tvrdá.

Navzdory velmi početné členské základně tamějšího Alpklubu, se ve stěnách leze poměrně málo. Populárnější a navštěvovanější jsou menší cvičné stěnky, kde se leze s horním jištěním. Mnozí zdejší borci opravdu umějí. Zajímavé jsou jejich lezačky podobné našim galoším. Imponující byla celosvazová soutěž v rychlOLEZENÍ, kterou jsme viděli právě probíhat.

Lezl jsem s Honzou Bukvicem a naším nejhodnotnějším výstupem byla cesta středem stěny na Faros klas. 5B. Nejnáročnější cesty z celého našeho zájezdu lezla další turnovská dvojka, Míla Staněk a Jirka Janoušek.

Péče a starost krymských přátel o nás byla vynikající. Kromě příjemného střídání lezby a koupání v moři jsme si prohlédli Jaltu, starobylé město Bachčisaraj a pobřežní sídla šlechticů a carů. Při pohledu na krásné lesy s jejich originální protipožární ochranou, na tiché trolejbusy jezdící ze Simferopolu až do 100 km vzdálené Jalty, na minimum kouřících komínů a citlivě řešenou výstavbu jsem si uvědomil, že zde ještě není společnost tak vyspělá v pustošení přírody jako u nás.

Kontakty s horolezci z jiných zemí a vzájemné návštěvy jsou oboustranně výhodné při poznávání nových lezeckých terénů, přírody a života lidí.

KAVKAZSKÉ DOBRODRUŽSTVÍ

(Láďa Trenčan, Petr Šťastný)

Dva členové HO Turnov, Ladislav T. a Petr Š. se od 12.8. do 4.9. t.r. podíleli na zájezdu pražských oddílů do oblasti centrálního Kavkazu. V inkriminované době absolvovali aklimatizační procházky dolinami Donguz-orun, Adyl-su, Šchelda, výstup na Čeget (3.761m, klas. 1A) a lanovkou na Elbrus do výšky 4.000 m. To jim nestačilo a když s jídlem vzrostla chuť, nečekali a páchali další činnost. Na Nakra-Tau (4.451 m) vylezli Italský kuloár (kl.4A) a pak na poslední chvíli zneužili pěkného počasí a vystoupili na západní vrchol Elbrusu (5.642 m, kl.2B). Potom se na nějaký čas stáhli do ústraní, aby se 4.9. objevili v Kijevě, odkud se po prohlídce města přemístili do Prahy.

Po zvážení všech okolností se odsuzují k dalšímu podobnému zájezdu v příštím roce podmíněně.

Nakra-Tau je 4.451 metrů vysoký štít, jehož severní stěna spadá do doliny Donguz-orun. Severní stěnu Nakry tvoří centrální kuloár a vpravo od něho je mnohem menší Italský kuloár. Tento 1.100 metrů vysoký žlab je ve vrchní části pouze 80 metrů široký.

Při příchodu pod stěnu jsme si nestihli prohlédnout nástup a v noci se nám pak nepodařilo přelézt první délku.- asi třicetimetrovou, kolmou, rozlámanou stěnu. Vrátili jsme se tedy do stanu, ráno za světla si natáhli fix a další noc jsme už celkem v pohodě nastoupili.

První polovinu kuloáru tvoří firn se sklonem asi 40 stupňů. Horní polovina měla sklon 50 stupňů s kratšími úseky (až 70 stupňů) tvrdého vodního ledu. Lezli jsme ve třech a shodli se na tom, že je to na tak dlouhou cestu ideální počet. První dva se střídali ve vedení, třetí se sám dobíral jtmarem a fotil. Cestu jsme dolezli asi v pět odpoledne. To odpovídalo době uváděné v průvodci.

Elbrus je nejvyšší kopec Kavkazu a protože je o tisíc metrů vyšší než okolní štíty, je z něho nádherný rozhled na všechny strany. Jinak výstup sám není technicky náročný a chce to jen dobrou fyziku a být dostatečně aklimatizován. Největší problémy jsou s nadmořskou výškou, nedostatkem kyslíku a horskou službou. Ale rozhodně to stojí za to.

B L Í Z K O N E B E

(Kikán)

Motto: Život je jen náhoda,
jednou jsi dole, jednou nahoře...

Tak jsem zase jednou nahoře. Stojím na konci svého snažení, jehož bláhovým cílem bylo pošlapat pár čverečných metrů ufoukaného sněhu na vršku tohoto kopce. Ta hora pode mnou se jmenuje Pik Korženěvské a uprostřed Pamíru trčí do výšky 7.105 metrů. Ale začnu zkraje.

Začalo to někdy v únoru, když mi Pepa nabídl účast na plánované expedici, kterou dával dohromady. Neváhal jsem ani vteřinu, protože jsem si vždycky přál ukončit svoji lezeckou kariéru nějakým důstojným kopečkem. Doma bylo zpočátku trochu dusno, ale když jsem ženě jako vždycky slíbil, že tentokrát je to ale opravdu naposledy, mlčky souhlasila. Nebudu unavovat líčením spousty problémů, které sebou příprava každé takovéhle akce přináší. Nakonec jsme se tedy všichni sešli na ruzyňském letišti. Deset chlapů, každý samorost a originál, celkově však kupodivu celkem dobrá parta.

Po nezbytném loučení s pozůstalými odlétáme vstříc šestitýdennímu dobrodružství, směr Moskva, Dušanbe, Džirgital, ledovec Moskvi-na. Bratru šest tisíc kilometrů.

V Tádžickém Dušanbe na nás dýchl orient a to nejen svými čtyřiceti stupni ve stínu. Asijská architektura, šikmoočí domorodci, ruch bazaru, to všechno na nás silně působí. Naši krymští přátelé nás čekají v alpbase. (Moc šikovné zařízení pro horolezce i turisty. Kdo přijde, může se vyspat, umýt, uvařit. A to vše zdarma a bez jakýchkoliv formalit. To tak být v Tatrách.) Druhý den polovina z nás odjíždí s proviantem do Džirgitalu. Dvěstě kilometrů na korbě drkotajícího gruzaviku, úmorné vedro, mračna prachu, žízeň. Přesto však nezapomenutelný zážitek. O půlnoci nás řidič vykládá na polním letišti v Džirgitalu. Ráno přilétají Andulou ostatní kluci. Než nám zajistí vrtulník do hor, máme několik dní času.

Džirgital je třicetitisícové město, nebo spíš vesnice uprostřed kopců. Couráme ulicemi, cpeme se melounama z tržnice, chodíme do stylových čajoven. Tádžici jsou svérázný národ. Muslimské náboženství jim zakazuje mimo vepřového i tabák a alkohol. A tak jediným jejich hříškem je "nos", jakási droga z horských bylinek, která se vkládá pod jazyk. (Mezi námi, nic moc.)

Konečně hory. Po půlhodině letu nás vrtulník vysazuje u jezera

nedaleko ledovce Moskvina. Je tady dost rušno. Kromě oficiálního MALu tu táboří asi deset lezeckých skupin z celého svazu a samozřejmě taky spousta Čížků.

Výška 4.100 metrů s námi dost cvičí a tak jen narychlo stavíme stany a jdeme spát. Noc je krutá, skoro nikdo nespí, mnozí se dost nedůstojně zbavují nestrávené večeře. Ráno je trochu lépe a tak postupně budujeme náš základní tábor, kde hodláme strávit příští měsíc. V příštích dnech se více či méně aklimatizujeme. Pouze Křemeňákovi se nedaří a tak náš doktor žádá o radu svého kolegu z Alma-aty. Diagnóza je krutá: akutní horská nemoc se začínajícím otokem plic. Je nutný okamžitý transport do údolí. Vláda dostává různé infúze, kyslík a pak už jen nosítka a v objednaném vrtulníku do nemocnice. "Měli jste štěstí, málčiki, za pár hodin mohlo být pozdě", řekl nám potom sovětský doktor. Jsme z toho všichni trochu smutní ale život jde dál a my se musíme věnovat tomu, proč jsme sem přijeli.

Děláme menší aklimatizační výlety, moříme nohy i plíce, v noci se dusíme ve spacáku. Po týdnu vyrážíme na naši první větší akci. Cílem je 5.695 metrů vysoký Pik Vorobljova. Po dvoudenním snažení vystupujeme na vrchol cestou z Waltrova ledovce. Pár dní nezbytného odpočinku nás staví opět na nohy a tak jdeme cvičně přespat do druhého tábora na Piku Korženěvské. Potom opět odpočinek a vydatná táborová strava.

Dny utíkají, jsme na ledovci už patnáct dní. Blíží se finále. Dělíme se na dvě party. Já s Milanem, Jardou, Jindrou a Milošem půjdeme cestou Cetlina (klas.5A) na Korženěvskou. Béda s Petrem pak pilířem Borodkina na 7.495 metrů vysoký Pik Komunismu. Poslední loučení a vyrážíme.

Po nekonečném stoupání v ujíždějící suti stavíme první tábor u čela ledopádu ve výšce 5.100. Druhý den přes nebezpečně rozpukaný ledovec dojdeme do dalšího tábora v 5.800. Až sem to už známe, co však bude dál? Fixy, začínající hned za krajním stanem neslibují žádnou procházku. Ráno je jasné a mrazivé. Balíme a po fixech traverzujeme dlouhý svah na jižní hřeben. Tábor ve výšce 6.100 m míjíme a po dalších nepříjemných fixech shazujeme bágly ve třetím táboře. Výška 6.400. Takhle vysoko ještě nikdo z nás nebyl. Stavíme stany a snažíme se něco uvařit i když na jídlo nemáme vůbec chuť. Ještě za světla lezu do spacáku, ale dlouho nemůžu usnout. Zítřek nás prověří.

Ráno je opět překrásné. Stany necháváme stát a balíme jen nejnnutnější věci. V půl desáté vyrážíme dobře vyšlapanou stopou k našemu vrcholu. Zpočátku to moc nejde, teprve za půl hodiny nabírám dech. Ale ne na dlouho. Každý jdeme svým tempem a tak jsme se dost roztrhali. Jistit naštěstí není potřeba. Ubíhají minuty i hodiny ale hřebenu stále neubývá. Již dávno jsem se přestal rozhlížet po okolí. Koukám metr před sebe, šlapu a šlapu, každý krok jeden nádech. Na posledních fixech začíná foukat. Vrchol, který byl celý den jako na dlani se rychle ztrácí v mracích. Citelně se ochlazuje. Přesto šlapu paličatě dál. Pod vrcholovými skalami vím, že mě už nic nemůže zastavit. Ještě pár kroků a stojím na vrcholu.

Jsem tu zatím sám. Než přijdou kluci vychutnávám chvíli samoty. Necítím žádnou zvláštní radost, jen si uvědomuju, že pro tuhle chvíli jsem makal celé dlouhé měsíce. Naběhal stovky kiláků po lese a nachodil desítky po úradech. Sháněl jídlo a materiál, chodil na melouchy. Všechno jen pro pár minut na vršku toho krásného kopce.

Teď se všechno obrací. Už nebude žádné nahoru, pouze dolů a domů. Domů do Skaláku, kde budu ve vyhrátém písku a jehličí snít o dalších krásných horách.

Vydáno pouze pro vnitřní
potřebu horolezeckého oddílu
TJ Turnov.